

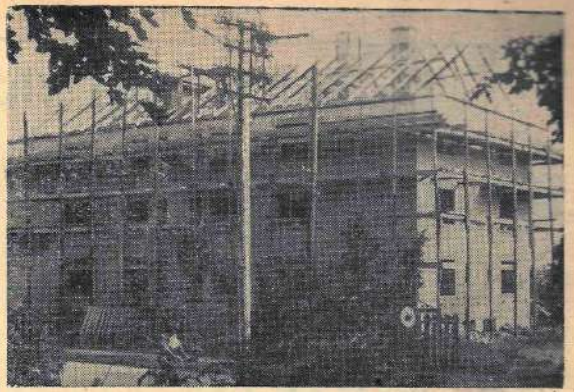
Komunisma DZIRKSTĒLE

Latvijas KP Rūjienas rajona komitejas un rajona darbaļaužu deputātu padomes orgāns
Redakcija: Rūjienā, Upes ielā Nr. 7 Tālrūpi: redaktoram 186, redakcijai 20
Lai raksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Numurs maksā 15 kap.

№ 8 (195)

Sestdien, 1959. gada 8. augustā

10. gads

Attēlā: jauncelamā dzīvojamā māja Rūjienā.

PILNGADĪBAS SVĒTKU DALĪBNIEKIEM!

Apsveicam Jūs rītdienas svētku — jauniešu pilngadības svētku dalībniekus un novēlam, lai katra jaunā cilvēka — rītdienas gaviļnieka skaistie sapņi, beidzot nodomi un mērķi piepildās līdz ar visu padomju tautu nodomu un mērķu piepildīšanos radošā darbībā un centīgās mācībās. Novēlam vienmēr augstu turēt un nosargāt tīru ar savu pašalīdzīgo darbu, nesamaldīgām tieksmēm pēc cilvēces kultūras un zināšanu bagātībām, ar savu priekšzīmīgo dzīvi cēlo padomju jaunieša nosaukumu.

Pateicamies Jums, tēvi un mātes, par mīlo roku atbalstu, rūpēm un mīlu, ko Jūs veltījat katram no rītdienas gaviļniekam, audzinot tos un izvadot mūsu nākotnējā dzīvē.

LĪKJS Rūjienas rajona komiteja

SVEICIENS mūsu čaklajiem celtniekiem Celtnieku dienā!

Padomju darbaļaužu pirmajās rindās vienmēr iet celtnieki. Viņi pakļauj upju gultnes, būvē ceļus kalnos un taigas, ceļ fabriku un rūpniecības korpusus, dzīvojamās mājas un jaunas pilsētas.

Pateicoties nemītigajam Partijas un Valdības rūpēm, mūsdienu celtnieks — tas ir cilvēks ar augstu tehnisku kultūru, sarežģītu mašīnu un mehānismu salikums, pirmklasas darba metožu meistars.

Rīt, 9. augustā, mūsu tauta jau ceturto reizi atzīmēs Celtņu dienu, atskatīties uz sasniegumiem un sasprindzinās uzmanību jauniem grandioziem uzdevumiem. No celtniekiem lielā mērā ir atkarīga septiņgades programmas sekmīga izpilde. Atpēsimies, ka kopējais kaptālīguldījuma apjoms celtniecībā mūsu zemē šajos gados sastāda turpat trīs tūkstoši miljardu rubļu.

Daudz darba ir jāpaveic arī Latvijas celtniekiem. Mūsu republikā paredzēts uzcelt trīs miljonus kvadrātmetru dzīvojamās platības, tas ir, divu tūdu pilsētu kā Liepāja un Daugavpils dzīvojamā platību kopā ņemot.

Partija un Valdība augstu vērtē celtnieku darbu. Pagājušajā gadā liela grupa celtnieku, arhitektu un būvmateriālu rūpniecības darbinieku tika apbalvoti ar Padomju Savienības ordeņiem un medaļām. Starp viņiem bija četrdesmit Latvijas celtnieku.

Daudz krietnu sava aroda prateju sastopami arī mūsu rajona celtnieku vidū. Tāpēc, atzīmējot visu celtnieku svētkus, iepazīstināsim mūsu lasītājus ar dažiem šiem čaklajiem darba darītājiem un novelēsim viņiem nepagurt un neapstāties grūtību priekšā, bet izpildīt Partijas izstrādāto grandiozo septiņgades plānu pirms termiņa!

INTERVIJA Kā noritēs jauniešu pilngadības svētki Mazsalacā

Redakcija. Cik jauniešu piedalīsies šī gada otrajos rajona jauniešu pilngadības svētkos?

Svētku organizācijas locekle b. Nurmika. Pilngadības apliecināšanu saņemšanai jauniešu pilngadības svētkos Mazsalacā pieteicās ap 50 jaunieši.

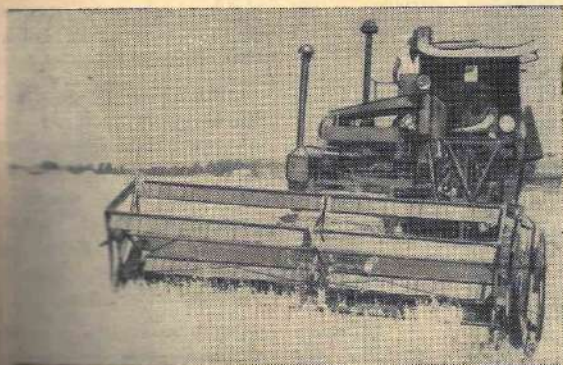
Pirmssvētku seminārā pirmajā dienā piedalījās vairāk nekā četrdesmit.

Jautājums. Kāda paredzēta jauniešu pilngadības svētku norise?

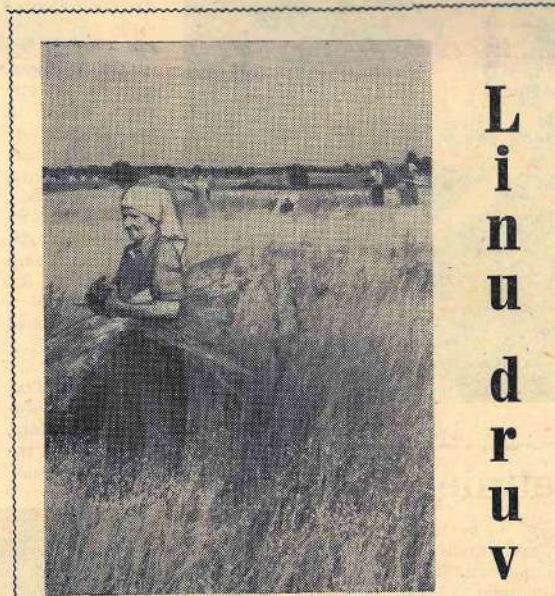
Atbilde. Jaunieši pulcēsies Mazsalacas vidusskolā un šodien svinīgā gājienā pa Mazsalacu uz Lielajā Tēvijā karā kritušo varoņu kapiem. Tur, orķestrim atskaņojot „Internacionāli”, pilngadības svētku dalībnieki godinās vaļņņņņņ, kas atdeva savas dzīvības par Padomju Dzimtenes brīvību, par viņu gaišo šodien un noliks ziedus kluso varoņu atdusas vietā.

Jautājums. Kā notiks pilngadības apliecināšanu izsniegšana?

Atbilde. Svinīgo ceremoniju kuplinās teicēji latvju tautas tērpos, skandējot dzejas rindas par jaunību, sauli, Dzimteni, māti, un orķestris. Pirms pilngadības apliecināšanu saņemšanas jaunieši dos solījumu sabiedrībai būt cienīgiem godam nest Padomju zemes pilsoņa vārdu.

Jauniešu svētku novākšana ar kombainu kopsaimniecībā
Attēlā: 1. lappusē.

Tāpat kā pērn, arī šogad kopsaimniecība „Dzirkstele” pirmā rajonā uzsāka lina plūksanu. Tagad jau noplūktā 6 ha lina I brigādē (brigadieris Bērzsups) un 8 ha II brigādē (brigadieris Gaillis). Pirmajā brigādē lina plūksanā čakli strādā kolhoznieces Elza Boša, Olga Laka, Kristīne Viksne, Olga Upīte, Silvija Vilka, Emma Krasīņa, bet otrajā brigādē lina plūksanā galvenokārt piedalījās talcinieki.

Attēlā: lina plūc pirmās brigādes ļaudis. Priekšplānā viena no čaklākajām lina plūcējām Emma Krasīņa.

L
i
n
u
d
r
u
v
ā
s

Te māls top skanīgs

Sprauslo automašīnas motors — smaga krava. Ko ved? Kravas kaste pildīta tīkko raktu, smagu, ūdeņainu mālu. To pieved pie rajona remonta un celtniecības kantora krāsns podiņu gatavošanas darbnīcas, izkrauj pagrabā kaktā. Nu, protams — te līdz šim pēc izskata neglītā un, kā varētu likties, nekam nederīgā, smagā masa, cilvēku roku veidota, pārvērtīsies, tik nepieciešamos, vienkāršos priekšmetos — krāsns podiņos.

Vai esat pavērojuši kādreiz šo darbu?

* * *

Lūk, spēcīgu roku vadīta, asa lāpsta iecertas darbnīcas krēslainās pagrabā telpas stūrī nokrautajā māla kalnā, atdala krietnu tiesu pelēki brūnās masas un iesviež to mucai līdzīgā mašīnā. Vēl un vēlreiz. Tad iedūcas elektromotors, lēni, aiz piepūles drebēdams, sāk griezties mīlnis tās centrā, sev līdz griezumās pārējās mašīnas detaļas, kas mālu samalcina, samīca un pa īpašu „mucas” apakšējā daļā atstātu spraugu lēni izbīda uz platformas. Vēl brīdis, un sagatavoto masu kāds no podiņu veidotājiem jau novietojis uz celtna platformas, lai paceltu augšējā stāvā, kur aiz plauktu rindām, kurios virknēs vien salikti šīs negatīvi krāsns podiņi, atrodas elektriskā podiņu prese.

(Turpinājums 2. lappusē)

Pār kopu druvām
rudens ražens iet,
Un tā kā zemes bite čaklā
kombains dzied.

Te māls top skanīgs

(Turpinājums no 1. lappuses)

Edgars Pitāns...

Ap to pašlaik rosās Edgars Pitāns. Viņš, piepildījis četrstūrīgam cilindram līdzīgo mašīnas „guzmu” ar tikko pacelto māla devu, vēl pielīdzina to ar smago vāku, tad aizver, nostiprina ar skrūvju palīdzību, ierastā soli pāriet mašīnas galā pie vadības pogām. Edgars nospiež sarkano podziņu, mašīna iedūcas, un virzulis bīda mālu veidnī. Kad tas piepildīts, presētājs izslēdz motoru, atvieno veidni, kopā ar to izceļ pēc pirmā acu uzmetiena tikpat kā gatavu krāsns podiņu un novieto to blakus citiem plauktā.

Taču patiesībā tas vēl prasa ne vienu vien instrumentu un roku pieskārienu. Plauktos trīs dienas apžūvis, tas nonāk uz otra darba galda.

Pašreiz pie tā strādā otrs podiņu veidotājs—Ēriks Aspers. Sarunājoties viņš tikai mirkli pa mirkli paskatās uz rokām darāmo—darbs ierasts. Un ātri pusgatavie krāsns podiņi kļūst gludāki, formīgāki, taisnāki, parādās caurumiņi to piestiprināša-

nai. Tad podiņu iekšpusē b. Aspers iespiež pazišanas zīmīti—zvaigznīti.

— Tas darba uzskaitē, — paskaidro viņš. — Abi ar Edgaru podiņu gatavošanu esam apguvuši, sākot no māla sasmalcināšanas līdz apdedzināšanai.

— Un tā arī strādājam: katrs pats presējam, apstrādājam, apdedzinām, — pienāk Edgars Pitāns.

Bet turpat strādā arī vēl trešais — gados jaunākais darba biedrs Aldis Blāķis. Ja abi vecākie dienā pagatavo simts krāsns podiņu, tad Aldis tikai gabalus piecdesmit. Tikai nedomājiet, ka viņam darbs veicas sliktāk — nē! Aldis gatavo dažāda veida

...Ēriks Aspers...

Kolhozu celtnieki

Sagaidot un atzīmējot Celtnieku dienu, līdztekus plašai organizētai celtnieku saimei pieminamas arī mazās celtnieku grupiņas, kādas pastāv katrā kolhozā. „Mazs ciniņš gāj lielu veltumu”, — saka paruna. Tā arī nelielās kolhozu brigādes savas pastāvēšanas laikā ir veikušas darbus, kurus izteicot skaitļos, būs pāri par piecdesmit miljoniem rubļu tāmes cenās. Pēdējos gados kolhozu celtnieku rokas atvieglo rajona starpkolhozu celtniecības organizācija, kas izpilda visas jaunbūves un citus lielākos darbus. Un tomēr arī mazās kolhozu brigādes enerģiski cīnās par ātrāku būvniecības programmas izpildi. Tā šobrīd sparīgi strādā būvbrigādes kolhozos „Čiņa”, „Imanta”, „Ziemeļi”, atjaunojot liellopu kūti, bet kolhozā „Auseklis”—ceļot mehā-

nisko darbnīcu un Imanta Sudmaja kolhozā, ceļot dzīvokļu ēku. Ne visu lauku celtniecību vēl var veikt ar mehānismiem vai standarta detaļām, tādēļ amats te labi jāprot.

Lielākā daļa kolhozu celtnieku ir viri pāri pusmūžam un kolhozā strādājuši jau no tā dibināšanas dienas. Starp tiem var minēt būvstrādniekus kolhozā „Pionieris”—brāļus Kārli un Pēteri Brambātus, kolhoza „Čiņa” brigadieru Auniņu, „Auseklis” brigadieru Osi, „Leņina ceļš” brigadieru Jostsonu un daudzus citus.

Lai atzinība ikvienam krietnam kolhoza būvbrigādes loceklim un brigadierim, kas savu amatu cildeni pilda un godīgi strādā celtniecības druvā!

K. Dimitris,
rajona izpildkomitejas
kolhozu celtniecības nodaļas
vadītājs

krāsns podiņus — tādus, kas celtniekiem nepieciešami, bet, ko nevar pagatavot ar darbnīcā esošo mašīnu. Viņa rokas veido stūrīšus, apaļi liektus un tamlīdzīgus krāsns podiņus. Nu un, protams, ar rokām darbs veicas lēnāk.

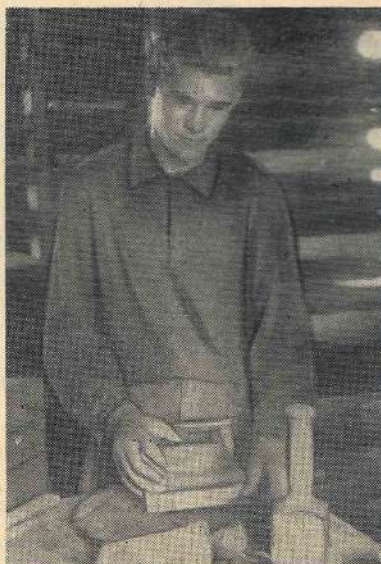
Kad pēc apstrādes ap divi tūkstoši podiņu, nokrauti grēdās pilnīgi izžūst, tos iekrauj lielā krāsnī apdedzināšanai. Tur tie pavada apmēram 36 stundas 700—800 grādu temperatūrā, lai norūdījušies, skanīgi kļuvuši, sāktu ceļu uz rajona jaunbūvēm.

Lūk, tāds ir stāsts par to, kā pārveidojas māls. Bet, raugoties šai nerimtīgajā darbā, it kā pazīstamāki kļūst tā darītāji. Un viņos jau arī nav nekā neparasta, neizprotama: viņi visi—gan brigadieris Edgars Strenčis, gan veidotāji Edgars Pitāns, Ēriks Aspers un Aldis Blāķis—ir īsti padomju cilvēki, kas darbu mīl, kas saprot—mūsu mazais darbs nepieciešams citiem, tādēļ tas jāveic rūpīgi, labi. Neilgajā laikā,

kopš pastāv šī darbnīca un kopš viņi tajā strādā, tie sadraudzējušies, kļuvuši par vienu kolektīvu. Un tieši tādēļ darbnīca ik mēnesī veic savu uzdevumu ar uzviņu. Šogad, sava darba pirmajā gadā, tā jau ražojusi turpat 40 tūkstošus krāsns podiņu, tas ir tik daudz, cik būtu nepieciešams septiņām tādām jaunbūvēm, kā jauncelamais trīsstāvu nams Rīgas ielā.

Un, lūk, atkal sprauslo automašīnas motors, podiņiem. Dzird vieglu, trauslu skaņu.

atkal smaga krava. Bet tagad kravas kastē sūtījums

...un Aldis Blāķis darbā.

Komunistiskā darba brigādes vadītājs

Liekas gan, ka, sastopot Uldi Šteinbergu atpūtas brīdī, katrs nodomās:

— Kluss, mierīgs cilvēks. Nekā sevišķa viņā nav. Tādu mums tūkstošiem.

Un viņš nebūtu maldījies. Tiesa, nav nekā sevišķa Ulda rakstura, tiešām, viņš ir kluss, mierīgs cilvēks, bet bez tam vēl arī noteikts darbā un attieksmē ar biedriem, rūpīgs un čakls. Protams, arī tādu cilvēku mūsu valstī ir tūkstošiem, daudz tādu mums ir arī mūsu mežrūpniecības saimniecībā.

Bet tieši šie klusie, noteiktie darba darītāji taču ir mūsu skaistās rītdienas veidotāji, tie, kam visvairāk rūp varenās septiņgades plāna izpilde, mūsu Dzimtenes augšupeja, kas ar visu sirdsdegsmi saka:

— Mēs esam par mieru, mūsu darbs veltīts skaistākai rītdienai.

Uldis Šteinbergs ir Mazsalacas mežrūpniecības saimniecības komunistiskā darba brigādes vadītājs. Ar savu darbu, ar savu nosvērtību viņš pratis panākt biedru cieņu un atsaucību. Ja viņa vadītā komunistiskā darba brigāde ik dienas savu uzdevumu veic par 180 procentiem, tad liels nopelns

Attēla: Uldis Šteinbergs.

te ir Uldim Šteinbergam, kas ar savu personīgo piemēru sauc līdzī ar pārējos brigādes locekļus. No gada sākuma, strādādam par šoferi, viņš no sagatavošanas vietām jau izvedis 3200 kubikmetrus koksnis. Viņa automašīna nepazīst dikstāves; ik dienas precīzi veicot mašīnas tehnisko apkalpi, Uldis Šteinbergs panācis, ka tā ik dienas var veikt desmitus kilometrus, pārvadājot biedru sagatavotos kokmateriālus.

V. Kampuss,
Mazsalacas mežrūpniecības
saimniecības
inženieris-normētājs

Rīt—Vecatē divkārši svētki

Daudz pilngadības svētku dalībnieku rīt būs no Vecates ciema — kolhoza „Salaca” un Austrumu padomju saimniecības. Tādēļ ciema padome kopā ar padomju saimniecības vadību un kolhoza valdi nolēma rīkot savu jauniešu pilngadības svētku atzīmēšanu arī Vecates klubā. Reizē ar sešpadsmit pilngadniekiem savus pirmos svētkus svinēs arī tikpat daudz ciema pašu mazāko iedzīvotāju — notiks kolektīvas vārda došanas svinības.

Šiem diviem lielajiem notikumiem par godu jau šodien poš kluba telpas, rīt priekšnesumu mēģinājumi. Tos lielajiem un mazajiem gaviļniekiem sniegs Koškules pamatskolas skolēni un ciema pašdarbnieki. Vakaru kuplīnās arī orķestris.

Rīt līdz vēlam vakaram skanēs gaviļnieku dziesmas, skanēs mūzika, valdis prieks Vecates ciema klubā.

V. Krauja

legūs motociklu vadītāju tiesības

Kad Mazsalacas tekstilfabrikas DOSAAF pirmorganizācija sīka domāt par mototūrisma vadītāju kursu organizāciju, pasākums likās smalks, jo, vārdu sakot, bija nekā, kas būtu vajadzīgs tā pasākuma izpildei. Bet sadarbībā ar fabrikas vadītāju b. Vorpu no Valmieras auto-moto kluba daudzi uskates līdzekļus, kā arī materiālu daļu satiksmes policijai apmācībai. Salīdzinot ar instruktoru pasnie-

nēt bb. B. Kiršblūmu, K. Reiteru, E. Miglavu un citus. Tomēr DOSAAF pirmorganizācija gaida no fabrikas administrācijas lielāku materiālu atbalstu, jo vēl līdz šim pirmorganizācijas komitejai jebkura pasākuma izvešanā jāstāpās ar nopietnām grūtībām.

P. Saukums,
Mazsalacas tekstilfabrikas DOSAAF pirmorganizācijas priekšsēdētājs

Pa sienas avižu slejām

LIETIŠKI UN PAREIZI

Sienas avīze atkarībā no pieņemuma un noformējuma iekvēnā kolhoza ir vai nu valdes orgāns, vai arī kopējs valdes, partijas un komjaunatnes organizāciju orgāns. Tas nozīmē, ka avīze ir minēto sabiedrisko organizāciju gribas paudējs, cīnītājs par pieņemto lēmumu īstenošanu dzīvē.

Tomēr ne visas kolhozu sienas avižu redakcijas šai ziņā ir savu uzdevumu augstumos. Tādēļ sienas avižu slejās mēs varam lasīt par visu ko, tikai ne to, ko ri-

sina kolhozu valdes, partijas un komjaunatnes organizācijas. Sevišķi maz tiek atspoguļota valdes darbība, kārtējos saimnieciskos jaunumus risinot.

Citādi un, jāsapina, ļoti pareizi sākusī rīkoties kolhoza „Liesma” sienas avīzes „Mūsu ceļš” redakcijai. Tās slejās redzamā vietā tagad regulāri tiek publicēti kārtējo kolhoza valdes sešu lēmumi. Tie ir savdabīgi, to ties uzskatāma atskaite visiem arteja biedriem par valdes darbību.

Lūk, 24. jūlija sienas avīzes numurs. Tajā publicēti 15. jūlija valdes sēdes lēmumi. Tiesa, daļa no tiem lasītājiem „pasniegti” pārāk lakoniski un vispārīgi, taču paliekošu priekšstatu par valdes darbību tie dod.

Valdes locekļu uzmanības degpunktā 15. jūlijā ir bijis jautājums par lopu ganīšanu, vaginīta ārstēšanu un lopbarības sagatavošanu. Pieņemtajā lēmumā norādīts, ka „rūpīgāk jāārstē vaginīts”, „ganībās jānokārto dzirdināšana, kaut vai pievedot ūdeni”, bet „lopbarības ievākšana jāpabeidz līdz 25. jūlijam, šai darbā iesaistot visus darba spējīgos kolhozniekus”.

Valdes sēdē ir lemts arī par valsts iepirkuma plānu pildīšanu, labības pļaušanas sagatavošanu pļaujai, kuļmašīnu remontu, traktoru apkāpēm, autotransporta līkmju pārkārtošanu tiem kolhozniekiem, kas to izmanto personīgajam vajadzībām utt. Apspriešas arī Grigora Silicka, Adama Eglīša un J. Galzona personīgās lietas. Protī, nelemts par izstrādes dienu minimumu neizpildīšanu Grigoru Silicku sodīt, bet Adama Eglīti brīdināt. J. Galzonam par nolaidīgu ganīšanu izteikts brīdinājums.

— Vai grūti par šādu jautājumu savākt materiālus arī citu sienas avižu redakcijām?

— Šķiet gan, ka nē. Un ja jau tas liekas grūtbas nerada, tad kāpēc gan to nedarīt! Būs lietišķi un pareizi.

J. Brūnis

Divi metri gara kukurūza

Sevišķi labi kukurūza šogad augusi Austrumu padomju saimniecības laukos. Tās vidējais kopplatība 52 ha. Vislabāk aug kvadrātligzdās un kukurūza, kas tagad jau pārsniegusi 2 metru garumu. Tas panākts, gan sējot vairākkārt ecējot, gan izmantojot ar herbicīdiem. Šādarbības šogad iznāks ļoti labi vairāk nekā iepriekšējās gados.

O. Krams

Pār kopu druvām rudens ražens iet, Un tā kā zemes bite čaklā kombains dzied.

Kolhoza „Straume” ļaudis pieliek visus spēkus ātrākai ražas novākšanai. Viņi jau nopļāvuši vairāk kā 90 hektāru ziemāju. Sacensības priekšgalā izvirzījušies otrā brigāde (brigādiere Ilga Mūrniece). Traktorists Jēkabs Galzons ar traktoru DT-14 un labības pļaujašīnu nopļāvis vairāk kā 20 hektāru rudzu. Kūju siešanā un statīpu sliešanā čakli strādā visi brigādes kolhoznieki.

Arī vasarāja lauki šajā kolhozā ir pilnā briedumā. Tajos kā čakla bite savu darba dziesmu dūc Andra Galzona vadītais kombains. Tas nopļāvis ap 40 hektāru auzu.

A. Svīlpe

Jaunā PSKP vēstures mācību grāmata

res periodizācija, kas atbilst Ļeņina norādījumiem un Centrālās Komitejas prasībām. Grāmata ietvertas piecas jaunas nodaļas. Divās trešdaļās no grāmatas ir aplūkota PSKP darbība posmā pēc Oktobra revolūcijas.

Komunistiskās partijas vēsture ir parādīta kā likumsakarīgs partijas rašanās un attīstības process, kas cieši un nesaraucjami saistīts ar proletariāta šķiru cīņu pret carismu un kapitālismu, ar padomju tautas cīņu par sociālisma triumfu un komunisma uzvaru Padomju Savienībā.

Jaunā PSKP vēstures mācību grāmata izdara ievērojamus labojumus vairāku problēmu interpretēšanā, kas agrāk bija aplūktas vienkārši un nepareizi, pietiekami neievērojot Ļeņina atstāto mantojumu. Tajā, piemēram, uzsvērts, ka jauna tipa, īsti revolucionāras marksistiski-ļeņiniskās partijas pamats bija likts nevis 1912. gada Prāgas konferencē, bet gan KSDSP II kongresā 1903. gadā.

„Revolucionāras marksistiskās strādnieku šķiras partijas rašanās Krievijā bija ārkārtīgi nozīmīga mūsu zemes un visas starptautiskās strādnieku kustības tālāka-

jam liktenim. Pirmo reizi vēsturē pati apspiestākā un pati revolucionārākā šķira — proletariāts — devās revolūcijā savas patstāvīgas marksistiskās partijas vadībā”, — teikts mācību grāmata.

Daudz pilnīgāk grāmata ir parādīta V. I. Ļeņina kā marksisma teorētiķa, masu revolucionārā vadoga un Komunistiskās partijas un Padomju valsts dibinātāja loma, partijas Centrālās Komitejas darbība un partijas kongresu, konferenču un plēnumu nozīme. Uz Ļeņina darbu un partijas lēmumu pamata ir izskaidrotas svarīgākās ļeņinisma problēmas: mācība par partiju, par sociālistisko revolūciju un tās virzošajiem spēkiem, par proletariāta diktatūru un tās formu dažādību, par komunisma un sociālisma celtniecības ceļiem Padomju Savienībā, par strādnieku šķiras un zemniecības savienību, par starptautisko solidaritāti un proletārisko internacionālismu un citas.

Grāmata pārliecinoši parādīts, ka marksismu-ļeņinismu kā dzīvu un radošu mācību nemitīgi bagāina prakse, ka tā attīstās uz prakses pamata un apgalmo tai ceļu uz priekšu. Kā rāda vēsture, svarīgākā loma

šeit ir partijas organizatoriskajam darbam, tautas masām un strādniecībai kā sabiedrības progresīvākai un revolucionārākai šķirai. Nemītīgi stiprinot saites ar tautu un uzlabojot masu vadīšanas formas, mūsu partija vienmēr ir centusies un cenšas sekmīgi atrisināt uzdevumus, kas tai izvirzīti.

Kā sarkans pavediens cauri grāmatai vijas doma par Komunistiskās partijas vēsturiskajiem nopelniem Krievijas un starptautiskajā strādnieku kustībā. PSKP izvadīja Krievijas tautas cauri trim revolūcijām, izturēja divu imperālistisko karu pārbaudījumu, vadīja Padomju tautas cīņu divos Tēvijas karos un nosargāja sociālistisko Dzimteni cīņā pret daudzajiem ieindniekiem. Uzkrājot milzīgu teorētisku un praktisku pieredzi, partija deva atbildes uz tik svarīgiem jautājumiem kā industrializācija un kolektīvizācija, nacionālā jautājuma atrisināšana, padomju sabiedrības attīstības galvenās likumsakarības ceļi uz komunismu, konkrētās pārvejas formas no sociālisma uz komunismu, jaunā situācija un partijas darbības apstākļi pasaules sociālisma sistēmas tapšanas un izveidošanās

posmā. Padomju Savienības Komunistiskā partija pirmā izlauza ceļu un parādīja metodes, kā celt sociālismu. Grāmata ir parādīta šīs vēsturiskās pieredzes milzīgā starptautiskā nozīme.

Grāmatas sasniegums ir arī tas, ka tajā plaši parādīta ļeņiniskās partijas vadošā kodola daudzpusīgā darbība un objektīvi novērtēta J. V. Stalina loma PSKP un Padomju valsts vēsturē. Grāmata ir parādīti trūkumi, ko sava mūža beigās bija pielaidis Staļins, kā arī partijas pasākumi personības kulta seku pārvarēšanai.

PSKP vēstures beidzamās nodaļās parādīta partijas cīņa par sociālisma celtniecības pabeigšanu (1953.—1958. gads) un raksturota PSRS ieviešana komunistiskās sabiedrības plašas celtniecības posmā. Ievērojamākais notikums šai laika posmā ir PSKP XX un XXI kongress un tautas saimniecības attīstības septiņgadu plāna apstiprināšana 1959.—1965. gadam.

„Padomju Savienības Komunistiskās partijas vēstures” mācību grāmatas beigās ir rezumēts mūsu partijas un Dzimtenes noietais vēsturiskais ceļš.

Ar patiesu lepnumu par savu lielo partiju un tās pasaulvēsturiskajam uzvarām padomju ļaudis studēs jauno PSKP vēstures mācību grāmata.

L. Ņikitiņš

Nav cita ceļa uz mieru, uz dzīvi

(Eiropas konferences par saspīlējuma mazināšanu un drošības jautājumiem Eiropā delegātes piezīmes)

(Sākumu skat. iepriekšējā numurā)

Padomju delegācijas vadītājs L. Solovjovs uzsvēra, ka Padomju Savienība aizstāv un pierāda arī dzīvi, ka sociālistisko un kapitālistisko valstu mierīga līdzās pastāvēšana un sadarbība ir iespējama. Starptautiskā saspīlējuma mazināšanai jānoslēdz miera līgums ar Vāciju, jārada Eiropā no atomieročiem brīvas zonas un jāatvelk bruņotie spēki, jāizbeidz atomieroču izmēģināšana. Uzsvēra arī, ka konferencei jāiesniedz priekšlikumi ārlietu ministru apspriedei Ženēvā, kā arī jāpieprasa apspriede visaugstākajā līmenī. Padomju delegācija konferences darba gaitā vēlreiz pierādīja padomju tautas labo gribu sadarbīties ar visām kustībām un organizācijām Eiropas un citās zemēs, kas uzstājas par saspīlējuma mazināšanu un drošību. Padomju delegācijas nostāju atbalstīja ne tikai sociālistisko, bet arī daudzi kapitālistisko zemju pārstāvji.

VDR un VFR pārstāvji izstrādāja kopīgu deklarāciju, kur tika meklētas iespējas abu valstu apvienošanai. Daudzu delegāciju pārstāvji ziņoja konferencei par veikto pretkara propagandas darbu. Tā Dr. Ullrihs no Čehoslovākijas pastāstīja par Brno notikušo pretkara propagandas mēģinājumu, kurā piedalījās ap 60 tūkstoš cilvēku. Vispasaules arodbiedrību federācijas pārstāvis A. Lido ziņoja par "miera mēnesi" veikto plašo pretkara propagandas darbu. Beļģijas delegāte barons A. Allards ierosināja kā propagandas līdzekli izmantot kroņa bērnu foto attēlu, kurš piedzimis mātē, kas dzīvojuši atombumbu izmēģināšanas rajonā.

Konferences dalībnieki, uzskatot Vācijas jautājumu par svarīgāko un neatliekamāko Eiropā, secināja, ka tā atrisināšana ir pilnīgi reāla, ja tiktu noslēgti miera līgumi ar Vāciju.

Varšavas konference svētroja arī atomkara briesmas un griezās pie Ženēvas apspriedes ar vēstījumu, kurā izteikta plašu Eiropas biedrisko aprindu prasība vienoties par atomu un tādēļ raža bumbu izmēģinājumu tūlītēju pārtraukšanu.

Konferences dalībnieki vienbalsīgi pieņēma aicinājumu Eiropas sabiedrībai kuras tekstu nolēma nosaukt arī ārlietu ministru apspriedei Ženēvā. Minēšu tikai dažas zīmīgas vietas šajā aicinājumā: "Atomkara briesmas, kas draud Eiropai, ir lielāka vēl tas, ka Vācijas problēma nav līdz šim atrisināta. Par galveno uzdevumu ārlietu ministru apspriedē Ženēvā jābūt pirmo un skaļo lēmumu sagatavošanai šajā jautājumā. Šai apspriedei obligāti jāsekmē apspriedei visaugstākajā līmenī. Kad cilvēku dzīvības ir apdraudētas, nedrīkst nekādu apsvērumu dēļ rakšķēršļus tam, lai tiktos tās kuri atbild par cilvēces nākotni".

Aicinājums beidzās vārdiem "ekonomiskās sadarbības, kultūras un zinātnisko saišu paplašināšana starp Rietumu un Austrumu Eiropas zemēm vedis tautas pretim labākai dzīvei.

Tautām nav citu mērķu. Nav cita ceļa uz mieru, uz dzīvi. Eiropas tautu liktenis ir viņu rokās — viņas atradīs līdzekļus izteikt savu gribu".

Varšavas konference jaunā pierādā, ka paplašināta Eiropas sabiedriskā kustība par starptautisko jautājumu mierīgu noregulēšanu. Konference, bez šaubām, pastiprinās Eiropas tautu cīņā par mieru.

Karš uz visiem laikiem jāizslēdz no cilvēku dzīves. Miers ir tik cēls ideāls, ka tā sasniegšanai nedrīkst tautas tikt spēkus.

Nora Sukute, Latvijas PSR ZA Eksperimentālās rūpnīcas galvenā inženiere

Redaktore M. Aļeksejeva

Drīzumā pie mums viesosies LPSR Valsts leļļu teātris...

"ROTĀLA AR VELNU" — Tā čehu valodā nosaukta Jana Drda slavenā luga, ko izrāda vai visi Padomju Savienības teātri. Mūsu teātros lugu atdot čehs nosaukums — "Velna dzirnavas", jo tās tālākā izveidē ir piedalījies vēl padomju rakstnieks I. Štoks, turpinot šo satīrisko pasaku mūsdienu skatītājam. "Rotāla ar velnu" padarījis čehu rakstnieku Janu Drdu pazīstamu gan plašajā Padomju zemē, gan arī visā pasaulē. Pasakas sižets ir pārveidots arī par filmu scenāriju, taču nekur tās saturs neiekļaujas tik organiski kā leļļu izrādē. Tāpēc pilnīgi saprotams, ka "Velna dzirnavas" kļuvis šobrīd populāras arī Latvijā, kur tās izrādītas vairākas reizes pusotru simtu reizi un arvien vēl turpina pulcināt pilnus kultūras namus.

Lugas galvenais tēls ir čehu atvaļinātais zaldāts Martins Kabats (tēlo aktieris A. Noriņš), kas savā dzīvē nonāk

Val tā ir sanitāro noteikumu ievērošana?

Jau ilgāku laiku, apmeklējot rajona kafejnīcu un maiņas veikalu, nepatīkamu sajūtu rada tur pārpilnām dzīvojošās mušas. Tās šajās telpās jūtas kā īstas saimnieces. Viņas brīvi staigā uz pārtikas produktiem, tad pārceļas uz apmeklētājiem. Lai gan ir mēģināts cīnīties, tomēr šie vadītāji ir izrādījušies vājāki par tik sīku radibīču.

Maizes veikalā bez mušām vēl klāt nākušas lapsenes, kurām vilinoši garšīgs ir saldums, kas atrodas uz cepumiem. Ieejot maiznīcā, iespaids tāds, ka būtu iekļūvis lapsēnu midzenī. Turienes darbinieki sūdzas, ka neesot neviena tik gudra cilvēka, kas ieteiktu paņemienu, kā no tām atbrīvoties. Varbūt, ka tas tā, bet no ārienes neviens nenāks pie mums cīnīties, tas jādara šeit pat.

Arī rajona slimnīcas sanitāri-epidemioloģiskās nodaļas vadītājs b. Jasinskis liekas neredzam šādu stāvokli. Viņam varētu ieteikt noskatīties kinoteātri demonstrēto kinožurnālu "Bīstamie kaimiņi". Tad viņš varbūt saprastu, cik kaitīgi cilvēka dzīvei ir šie bacīļu iznēsātāji — mušas.

P. Kalniņš

Četras dienas pastnieces somā

Šā gada 1. augustā uzrakstīju no nosūtīju trīs vēstules no Ziemeļu ciema uz Rūjieni. Viņa bija adresēta finansu nodaļai, otra — vētārstei Pelēkai, trešā — dzimtsarakstu nodaļai.

2. augustā visas trīs vēstules, kā to rāda pasta zīmogs, nonāca Rūjienā un divas no tām acīm redzot tika piegādātas adresātiem, jo pirmdien, 3. augustā, no rīta finansu nodaļa un vētārste tās saņēma. Miklainus ceļus bija noklīdusi dzimtsarakstu nodaļai adresētā vēstule. Ne trešajā, ne ceturtajā, ne piektajā augustā tā nesasniedza adresātu. Tikai pēc tam, kad sāku interesēties par bez vēsts pazudušo vēstuli sakaru kantori, 6. augusta rītā dzimtsarakstu nodaļai to ienesa pastniece Mīkelsone. Viņas pasta somā tā bija nogulējusi veselas četras dienas!

Vai tā nav pavisā? Vai pavisā pastniece nevaļadzētu sodīt? Vēstule bija steidzīgi vajadzīga, un tās novēlota piegāde radīja lielus aizkavējumus dzimtsarakstu nodaļā.

Dz. Kivite, Ziemeļu ciema izpildu komitejas sekretāre

...un Rīgas estrādes orķestris

Šā gada 13. augustā Rūjienas rajona kultūras namā un 14. augustā Mazsalacas kultūras namā viesosies Latvijas PSR Valsts filharmonijas Rīgas estrādes orķestris mākslinieciskā vadītāja Egila Švarca vadībā. Koncertā piedalīsies solisti Aino Bāliņa (estrādes dziesmas), Lidija Šemanājeva (estrādes dziesmas), Visvaldis Gulbis (liriskas dziesmas), Jānis Pīrvičs (mīmiskas miniatūras), Alnis Zaķis (vijole), Vjačeslavs Šķeņevs (trompete), dejotāji Emīlija Pilāde, Marga Svelme un Seržs Tarasovs un instrumentālais estrādes

R. Valderšteina, LPSR Valsts filharmonijas administratore

Sāksies medības

Kurš īsts mednieks gan ne jūsmo un negaida medību sezonas atklāšanu. Vēl un vēlreiz tiek pārclāti medību ieroči un pielādēta attiecīga municija.

Šogad medības, liekas, būs daudzsolos. Tādēļ katram medniekam jābūt apzinīgam un disciplinētam visu sezonu. Runājot individuāli ar medniekiem, atklājas, ka vēl jo-projām negatīvi tiek izpildīti rajona nodaļas rīkojums par lapu slotiņu sagatavošanu zvēru piebarošanai. Vēlreiz jāatgādina, ka katram medniekam — mednieku biedrības biedram jāgatavo trīsdesmit lapu slotiņas. Slotiņām derīgi kārklu, vītulu, apšu zari, avenāji u. c. Slotiņas ieteicams izgatavot parastās pirts slotas līmenī un jāzvēt onāinā vietās — vislabāk bēnīpēs. Sagatavotās slotiņas medniekiem jānogādā pie tuvākā mežsarga.

Tāpat lielākā daļa mednieku vēl pasīvi izturas pret kaitīgo putnu un zvēru iznīcināšanu. Nevajadzētu aizmirst, ka katram medniekam ir jāiegūst desmit punkti par kaitīgo putnu un zvēru nošaušanu. Par nošauto kaitīgo putnu un zvēru vērtību punktos jau bija publicēts rajona laik-

rakstā šīnī gadā. Minēto norādījumu izpildē tiks pēmta vērtība medību atļauju izsniegšanas medniekiem.

Ar 1959. gada 22. jūliju Mežsaimniecības un mežrūpniecības ministra b. Zandera rīkojumu paziņojam, ka šogad medības putniem un zvēriem atļautas šādos termiņos:

1) pilēm, zosiem un pārējiem purva putniem no 15. augusta pulksten 18.00 līdz 30. novembrim ieskaitot;

2) āpšiem no 16. augusta līdz 30. novembrim ieskaitot.

Medības atļautas tikai ar rakstiskām atļaujām, kuras izsniegs rajona mednieku biedrības nodaļa. Aizliegts medīt gulbjus, medņus, rubenus, pelekās lauku irbes un slokas.

Medīt atļauts tikai sestdienās, svētdienās un pirmdienās.

Pārējās dienas medības noļegtas.

Pilsoņi, kuri vēlas no jauna iestāties Mednieku biedrībā, varēs nokārtot testāžu pārbaudījumus šā gada 12. augustā pulksten 19.00 Rūjienas slimnīcas kantora telpās.

V. Kauķis, mednieku biedrības Rūjienas rajona nodaļas sekretārs